nezabýval námitkami odvolání, ve kterých st-lé vytýkali, že něm. nár. strana byla rozpuštěna nezákonně.

Pokud v některých stížnostech se namítá, že účinky podle § 10 zák. č. 201/1933 Sb. nemohly nastati proto, že činnost místní organisace něm. nár. strany nebyla zastavena vládou, nýbrž výměrem okr. úřadu, sluší k tomu uvésti, že předpokladem zbavení funkce podle cit. zákonného ustanovení jest jedině, aby byla zastavena činnost strany, a o zastavení činnosti místní organisace se zákon vůbec nezmiňuje.

Č. 12.097.

Samospráva zemská: Předpokladem zbavení funkce člena (náhradníka) zemského zastupitelstva podle odst. 1 § 10 zák. č. 201/1933 Sb. jest zastavení činnosti strany; zastavení činnosti příslušné místní organisace tu nemá významu.

(Nález ze dne 26. října 1935 č. 18.614/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 12.096/35.

Věc: Dr. Emerich R. v M. (adv. Dr. V. Maresch z Ústí n. L.) proti ministerstvu vnitra o ztrátu funkce v místní samosprávě.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozhodnutím min. vnitra z 10. ledna 1934 bylo vysloveno podle §§ 10 a 22 zák. z 25. října 1933 č. 201 Sb., že st-l pozbývá funkce náhradníka zem. zastupitelstva země Moravskoslezské, a to v podstatě proto, že byl zvolen náhradníkem zem. zastupitelstva z kandidátní listiny, označené »Deutscher Volksverband, Deutsche Nationalpartei, Sudetendeutscher Landbund, Deutschsoziale Partei, Alldeutsche Volkspartei, Freisoziale Partei, Völkischer Mittelstand«, že v době 6 měsíců, počítajíc zpět od 4. října 1935, byl organisovaným členem německé strany národní a činnost této strany byla podle rozhodnutí vlády dne 4. října 1933 zastavena.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí je založeno po skutkové stránce na předpokladu, že činnost německé národní strany byla podle rozhodnutí vlády zastavena dne 4. října 1933. Stížnost naproti tomu namítá, že činnost organisace německé národní strany nebyla zastavena vládou, nýbrž výměrem okr. úřadu v Mikulově ze 4. října 1933, který podléhá ještě přezkoumání zem. úřadu v Brně a nemůže nahraditi usnesení vlády, zejména když se okresní hejtman na zmocnění vlády neodvolal. K tomu sluší uvésti, že předpokladem zbavení funkcí podle 1. odst. § 10 zák. čís. 201/1933 Sb. jest, aby byla zastavena činnost strany, neboť o zastavení činnosti místních organisací se zákon vůbec nezmiňuje. Je proto pro otázku, o kterou jde, bez právního významu, zda a jakým způsobem došlo k zastavení místní organisace německé národní strany v M., a nemohou proto výše uvedené námitky stížnosti otřásti správností zjištění žal. úřadu, že činnost německé národní strany byla podle rozhodnutí vlády zastavena dne 4. října 1933.

Stížnost namítá dále, že výrok obsažený v nař. rozhodnutí je nejen nezákonný, nýbrž je v odporu s ústavní listinou, poněvadž podle platných zákonů má občan právo, aby se s jinými občany sdružoval ve volební skupiny a vykonával svoje ústavou zaručené aktivní a pasivní volební právo. Poněvadž zák. č. 201/1933 Sb. v § 10 připouští, aby za předpokladů tu uvedených byla vyslovena ztráta určitých veřejných funkcí nabytých volbou, nelze zmíněnou námitku stížnosti chápati jinak, než jako výtku, že zmíněné ustanovení zák. č. 201/1933 Sb. je v odporu s ústavní listinou a proto neplatné. Nss nemohl se těmito vývody stížnosti zabývati meritorně, neboť je vázán předpisy §§ 98 a 102 úst. listiny, podle nichž soudcové jsou zákonem vázáni a mohou při zákoně jen zkoumati, byl-li řádně vyhlášen. Je sice pravda, že podle zák. č. 162/1920 Sb. může ústavnost zák. za určitých předpokladů býti zkoumána, ale k tomu jest příslušný jen ústavní soud, a dokud podle § 18 tohoto zák. nebyl zákon ústavním soudem prohlášen za neústavní, a tedy neplatný, musí každý soud každý zákon, který byl řádně vyhlášen, jako zákon respektovati.

Konečně se namítá ve stížnosti, že příslušnost k nějaké volební skupině není ještě důkazem, že tato skupina nebo její členové si snad osobili destruktivní tendence strany téhož jména, nehledíc k tomu, že takové tendence německé národní straně prokázány nebyly. I tato námitka je neodůvodněná, neboť nař. rozhodnutí není založeno za zjištění, že volební skupina st-lova nebo st-l sám si osobil nějaké tendence destruktivní, a také zjištění takové není předpokladem opatření podle § 10 zák. č. 201/1933 Sb.

Č. 12.098.

Živnostenské právo: I. Živnostenský úřad je podle § 54 odst. 2 živn. ř. oprávněn vyhláškou zakázati zaměstnávání číšnic v živnostech hostinských. — II. Zákaz takový neodporuje §ům 108 a 106 ústavní listiny.

(Nález ze dne 29. října 1935 č. 18.948/35.)

Prejudikatura: Boh. A 10.998/34.

Věc: Arnold S. v M. (adv. Dr. Emil Goliat z Mor. Ostravy) proti zemskému úřadu v Brně o přestupek živn. řádu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Trestním nálezem z 8. března 1933 uložil okr. úřad v Mor. Ostravě Arnoldu S. podle § 131 živn. ř. pokutu 500 Kč, pro případ nedobytnosti vězení 50 dnů pro přestupek vyhlášky okr. úřadu v Mor. Ostravě ze 4. května 1932, jehož se dopustil tím, že v hostinci v M. zaměstnává osoby ženského pohlaví.

Nař. výměrem nevyhověl zem. úřad v Brně odvolání, protože skutková podstata přestupku jest prokázána výpovědí Vilmy M. a Boženy H. jakož i prohlídkou policejního ředitelství dne 21. února 1933.